

Ми смо вас убили, анђели, и тебе Драгане, добри човече.

Ми који се бесни и уплакани питамо: „Како и због чега?“; ми преподобни који вам палимо свеће а дозволили смо да угасе светло...ми који никакво зло нисмо учинили осим што смо дозволили злу да чини шта хоће...

Но, храбро смо упрли прстом на кривца: „наметнуте западне вредности“, лакше је тако све што не ваља нама је сиротима и наивнима неко наметнуо.

Не смрдимо што смо говна, но што нас је неко намазао говнима и убедио да смо тако лепши, бољи, паметнији...

Говно је лековито онолико колико смо похитали да нас њиме лече, а појурили смо ко манти плашећи се да неће бити довољно гована за све...

Ми смо вас убили, анђели, и тебе Драгане, добри човече!

Ми, народ кафића и кладионица!

Ми којима је дом постао преноћиште, јефтине, мусави мотел с краја града!

Ми који се редовно питамо: „Како си?“, а заболе нас како је ко осим нас!

Ми који о задругарима знамо више него о рођеној деци!

Ми који то толико презиремо а не идемо на починак док не видимо хоће ли каква бараба да нагузи коју старлету у директном преносу, а потом да је ваљано нашамара, тад у миру уснимо.

Гадимо се фукаре што је успела, заправо жалећи што ми нисмо та фукара!

Презиремо кукољ не желећи да будемо жито јер житу треба времена, а ми га, ето, немамо...

Дан је прекратак да не стигнемо нигде и не урадимо ништа!

Децу учимо да ће ваљати колико су боља од других, а не од себе.

Имамо стрпљења да чекамо конобара, али су нам литургије предугачке и досадне.

Све што може да се каже сабили смо у поруке.

Све паметнији телефони и све глупљи људи...

Срамота је бити фин, кротак, насмејан...

Насмејаног бесно загледају намрштени; намрштене- љути; љуте- бесни, па се насмејани праметне у намрштеног да лакше одробија дан...

Шта деца виде у нама осим оног што не желе да буду?!

Радимо да бисмо куповали деци или да бисмо куповали децу..?

Купи „мир“, купи „срећу“, купи „време“ које немамо да их чујемо...

И онако ћемо се разговарати порукама...

Све због тих проклетих западних вредности које су нам наметнули таман ко курви ону работу...

А, како се то тачно нешто намеће човеку коју не пристаје да му шта буде наметнуто?!

Где је то поган западна ушла а да је нисмо призвали?!

Борба против свакојаког зла свела се на: „Нисам учинио ништа лоше, а још мање доброга“!

Нигде се ђаво није раскомио где му човек није разместио постељу...

Дом је и онако постао свратиште, јефтине, мусави мотел, па где на челу трпезе нема човека зашто ђаво да не заседне...

Ми смо вас убили анђели, и тебе Драгане, добри човече!

Почивајте у миру, немир је за нас!

Ништа лоше ми нисмо учинили, то су они гори од нас јер боље од себе не виде...

Од своје сенке смо успели да побегнемо, а питамо се: „Како, зашто, због чега..?“

Проклете западне вредности!

Наметнули су нам их, а ми се лактамо у маси да пазаримо у свим величинама.

Нек је и кусо, нек је превелико, само нек се заграби, ваљаће па макар ничему не ваљало-и то је нека вајда...

(dvaujedan.wordpress.com)